

ਰਾਈਟ ਹੈਡ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ?

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੀ ਅਨੇਕ ਭੁਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। 1. ਭੁਜਾਵਾਂ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਹਰ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀ ਭੁਜਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। 2. ਭੁਜਾਵਾਂ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵੀ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ। ਸਹਿਯੋਗੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰਾਈਟ ਹੈਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 3. ਭੁਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਹੂਬਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੁਜਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹਨ। 4. ਭੁਜਾਵਾਂ ਅਰਥਾਤ ਹੱਥ ਸਨੇਹ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭੁਜਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਵਰੂਪ ਪਹਿਲਾ ਸੁਣਾਇਆ - ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬਾਪ ਦੀ ਭੁਜਾਵਾਂ ਹੋ। ਤਾਂ ਇਹ ਚਾਰ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹੜੀ ਭੁਜਾ ਹਾਂ? ਭੁਜਾ ਤਾਂ ਸਭ ਹੋ ਪਰ ਰਾਈਟ ਜਾਂ ਲੇਫਟ ਹਨ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਚੈਕ ਕਰੋ।

ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ, ਬੋਲ ਨੂੰ, ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਤੱਖ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਲਿਆ ਹਾਂ? ਕਰਮ ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵੇਖਣ ਦੀ ਸਹਿਜ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਕਰਮ ਨੂੰ ਸਭ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਭ ਲੋਕ ਵੀ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਪਰ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਹੀ ਮਨਨ ਕਿ, ਇਹ ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਤ ਹੈ। ਜੇ ਕਰਮ, ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਨਾਲ ਬੋਲ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਰਾਈਟ ਹੈਡ ਜਾਂ ਰਾਈਟ ਭੁਜਾ ਹਰ ਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ? ਰਾਈਟ ਹੈਡ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ - ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਸਦਾ ਸੁਭ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਈਟ ਹੈਡ ਦੇ ਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਲੇਫਟ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਸਦਾ ਸੁਭ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਤੇਜ਼ਗਤੀ ਨਾਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ? ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਧਾਰੀ ਰਾਈਟ ਹੈਡ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਵੈ ਹੀ ਲੇਫਟ ਹੈਡ ਹੋ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਕਰਮ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਰੂਹਾਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਕਰਮ ਹੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਧਾਰੀ ਬਣੋ ਹੋ?

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੁਜਾ ਅਰਥਾਤ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਹਰ ਵਕਤ ਬਾਪ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਾਂ? ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਤਿੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਾਂ? ਜਾਂ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਾਂ? ਜਿਵੇਂ ਲੋਕਿਕ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਟਾਈਮ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਕਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਕਦੀ - ਕਦੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਜੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਸਦਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਕਤ ਮਿਲਿਆ, ਉਦੋਂ ਉਮੰਗ ਆਇਆ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਮੂਡ ਬਣੀ ਉਦੋਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਤਿੰਨਾਂ ਰੂਪ ਨਾਲ ਅਰਥਾਤ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਭ ਰੂਪ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੋ ਹੋ ਜਾਂ ਅਧੂਰੇ ਬਣੋ ਹਾਂ? ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਿੰਨੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਹੈ ਉਤਨੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਦੇਹ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਲੰਬੀ ਚੋੜੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਦੇਹ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਕਤ, ਸੰਕਲਪ, ਧਨ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਕੰਮ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਦੇਹ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਜਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਜਾਲ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰਹਿਣਾ, ਇਸਨੂੰ ਕਰਾਂਗੇ ਰਾਈਟ ਹੈਡ। ਸਿਰਫ਼ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਗਏ, ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਕਹਿਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਇਸਨੂੰ ਸਦਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਪਰ ਦੇਨੇ ਹੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਪਿਆਰੇ। ਦੇਹ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਵੀ ਫੇਰ ਕਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਬਣੇ ਹਨ - ਇਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ!

ਤੀਸਰੀ ਗੱਲ - ਭੁਜਾ ਸਨੇਹ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਅਰਥਾਤ ਮਿਲਣ। ਜਿਵੇਂ ਦੇਹਧਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਦੇਹ ਦਾ ਮਿਲਣ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਜੇ ਰਾਈਟ ਹੈਡ ਜਾਂ ਰਾਈਟ ਭੁਜਾ ਹੈ ਉਸਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ, ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ। ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਉਹ ਰਾਈਟ ਹੈਡ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਵਿਅਕਤ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਸਦਾ ਸਮਰਥ ਸੰਕਲਪ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੋਲ, ਸਦਾ ਸੁੱਖਦਾਈ ਬੋਲ, ਸਦਾ ਮਧੁਰ ਬੋਲ, ਸਦਾ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਹੋਣ, ਸਾਧਾਰਨ ਬੋਲ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਅਵਿਅਕਤ ਭਾਵ ਹੋਵੇ, ਆਤਮਿਕ ਭਾਵ ਹੋਵੇ। ਵਿਅਕਤ ਭਾਵ ਦੇ ਬੋਲ ਨਹੀਂ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਸਨੇਹ ਅਰਥਾਤ ਮਿਲਣ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ। ਜੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਸਦਾ ਉਦਾਰਚਿਤ, ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ, ਨਿਸਵਾਰਥ ਇਵੇਂ ਵਿਸਤਾਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਉਹ ਰਾਈਟ ਹੈਂਡ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਇਵੇਂ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ - ਅਰਥਾਤ ਸਨੇਹੀ ਬਣਨਾ। ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਹੈ?

ਚੌਥੀ ਗੱਲ - ਭੁਜਾ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਕਤੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਵਿੱਤੀ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਬਣੀ ਹੈ? ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੰਕਲਪ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰੇਗਾ। ਵਿੱਤੀ ਨਾਲ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰੇਗਾ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਅਸਰੀਰੀ ਆਤਮਾ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਏਗਾ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਭੁਜਾ ਹੋ! ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ? ਜੇਕਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਫ਼ੂ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮਝਿਆ ਰਾਈਟ ਹੈਂਡ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੁਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਹੋ। ਪਰ ਕਿਹੜੀ ਭੁਜਾ ਹੋ? ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਵੈ ਨੂੰ ਜਾਣੇ। ਜੇਕਰ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਾਈਟ ਹੈਂਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਤਾਂ ਸਿੱਧ ਵੀ ਕਰੇਗੇ ਅਤੇ ਜਿੰਦ ਵੀ ਕਰੇਗੇ ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਜੋ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹਾਂ ਉਵੇਂ ਜਾਣੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਫੇਰ ਵੀ ਸਵੈ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਚਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਠੀਕ ਹਾਂ। ਮਨ ਖਾਂਦਾ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਅਭਿਮਾਨ ਜਾਂ ਅਲਬੇਲਾਪੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਾਏ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਓ। ਯਥਾਰਥ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਵੈ ਕਲਿਆਣ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਮਝਾ। ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਸਵੈ ਵਿੱਚ, ਸਵੈ - ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਸਵੈ ਵਿੱਚ ਸਰਵ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਦੋਨੇ ਪ੍ਰਵਿੱਤੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ, ਬਾਪ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਅਭਿਮਾਨ ਅਤੇ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਨਾਲ ਸਦਾ ਮੁਕਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਇਵੇਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾ:- ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਚੱਕਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਅਨੇਕ ਚੱਕਰ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੱਕਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਕੇ ਵਿਜੈਈ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਾਇਆ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ - ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਰੋਜ਼ ਇਸ ਟਾਇਟਲ ਨਾਲ ਯਾਦਪਿਆਰ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਸਮਰਥ ਰਹੋ। ਸਦਾ ਸਵੈ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣੇ ਪਏ ਹਨ। ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ, ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਖੁਸ਼ੀ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁੱਖ ਭੁਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬਣ ਗਏ। ਇਹ ਵੀ ਭਾਗਿਆ ਹੈ।

2. ਸਦਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਵੈ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਏ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ? ਘਰ - ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬਹਾਦੁਰ ਬਣੇ ਹੋ! ਪਾਵਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਵੈ ਵੀ ਪਰਿਪਕਵ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਚਲੇ। ਕਿਹੜੀ ਆਤਮਾ ਹੋ? ਅਸੰਭਵ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਕਰ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਦਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ।

3. ਕੁਮਾਰ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਾਇਆਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਖਾਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸਦਾ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਹਾਰ ਖਵਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਇਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਹਾਦੁਰ ਹੋ ਨਾ! ਜੇ ਬਹਾਦੁਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਵੀ ਸਵੈ ਘਬਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਹਾਦੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਾਇਆ ਕਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਮਾਇਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਹਾਦੁਰ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਮਾਇਆਜੀਤ। ਮਾਇਆ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਇਵੇਂ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ! ਸਭ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ! ਸਭ ਸਵੈ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਅਰਥਾਤ ਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸਮਝ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ ਹੋ! ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨਹੀਂ। ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਰਥਾਤ ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਉਵੇਂ ਬੱਚੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੁਮਾਰ ਹਨ, ਸਦਾ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਸੰਪੰਨ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸੰਪੰਨ ਸਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਵਿਅਰਥ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮਰਥ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਅਵਿਅਕਤ ਮੁਰਲੀਆਂ ਤੋਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ - ਉਤਰ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਣ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੰਪੂਰਣ ਸ੍ਰੇਣ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ

ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਗਾਇਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਉਤਰ :- ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ। ਨਿੰਦਾ - ਸਤੂਤੀ, ਜੈ - ਪ੍ਰਾਜੈ, ਸੁੱਖ - ਦੁੱਖ ਸਭ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਰਹੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ। ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਰਤ ਜਾਂ ਮਸ਼ੁਕ ਤੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸੁੱਖ ਜਾਂ ਹਰਸ਼ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ - ਦ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨਾ ਆਵੇ। ਸਦਾ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਦੀ ਦ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ। ਇਹ ਹੈ ਸਮਾਨਤਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਵੈ ਤੇ ਬਲਿਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੋਂ ਬਲਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਕੀ ਹੈ?

ਉਤਰ:- ਸਦਾ ਬੈਲੋਸ ਠੀਕ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਬਲਿਸ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਮਹਿਮਾ ਸੁਣਦੇ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਵੀ ਨਾ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਗਲਾਈ ਸੁਣਦੇ ਘ੍ਰਿਣਾ ਭਾਵ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਲੋਸ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ ਉਦੋਂ ਕਮਾਲ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿੰਨਾ ਦੇ - ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਲੋਸ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ?

ਉਤਰ:- ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਵੀ ਦੇ ਹਨ। ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਦੇ - ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਬੈਲੋਸ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰ ਸਕੋਗੇ : 1- ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ 2- ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਗਲਾਈ 3- ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ। 4- ਧਰਮ ਅਤੇ ਕਰਮ 5- ਏਕਾਂਤਵਾਸੀ ਅਤੇ ਰਮਣੀਕ 6- ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਮਿਲਣਸਾਰ...ਇਵੇਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਬੈਲੋਸ ਜਦੋਂ ਸਮਾਨ ਹੋਣ ਉਦੋਂ ਸੰਪੂਰਣਤਾ ਦੇ ਸਮੀਪ ਆ ਸਕੋਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਮਰਜ਼ ਹੋਵੇ ਦੂਜਾ ਇਮਰਜ਼ ਹੋਵੇ। ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਲਿਆਨੀ ਹੈ ਕਿਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ?

ਉਤਰ:- ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਲਿਆਨੀ ਹੈ, ਸਧਾਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਉਵੇਂ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਵੇ। ਧਾਰਨਾ ਕਰਮ ਨੂੰ ਮਰਜ਼ ਨਾ ਕਰੇ। ਧਰਮ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦੋਨੇ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਰਹੇ ਉਦੋਂ ਕਹਾਂਗੇ ਧਰਮਾਤਮਾ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁਛੋ ਇਵੇਂ ਧਰਮਾਤਮਾ ਬਣੇ ਹੋ? ਇਵੇਂ ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣੇ ਹੋ? ਇਵੇਂ ਬਲਿਸਫੁੱਲ ਬਣੇ ਹੋ?

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹਲਚਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ?

ਉਤਰ:- ਉਸਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਸੰਪੰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕਮੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੇਕਰ ਫੁੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਹਲਚਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਲਚਲ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਪੰਨ ਬਣਦੇ ਜਾਓ ਤਾਂ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਕਰਸ਼ਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਣਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਣਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਵੈ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੀ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਕੀ ਹੈ?

ਉਤਰ:- ਜੇ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉੰਨਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਸਮਝਕੇ ਉਸ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨੂੰ ਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਜਾਂ ਸਹਿਣ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀ, ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹਲਚਲ ਉਤਪੰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣਨ ਦੇ ਵਕਤ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਨੇਹ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਨੇਹ ਦੀ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰਹੇ। ਅੱਛਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਮੌਜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਮਬਾਇੰਡ ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਭਵ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇਕੇ ਚਲੋ, ਅਕੇਲੇ ਨਹੀਂ ਚਲੋ। ਅਕੇਲੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਕਦੀ ਬੇਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ, ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵੀ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕਮਬਾਇੰਡ ਹਾਂ - ਇਸ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਾਥ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੌਜ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ, ਚਲਦੇ ਮੌਜ ਮਨਾਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਧੋਖਾ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਨਾਲੋਂ ਵੀ

ਬੱਚ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਯੋਗ ਰੂਪੀ ਕਵਚ ਪਾ ਕੇ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਲਗੇਗਾ।
